

Nahrávat do NY odjel kvůli pocitu začátku, který je podle něj i v hudbě vždy nejkrásnější. Výsledek už si můžete poslechnout i vy.

Žádné limity neexistují

Charismatický hudebník a herec Vojtěch Dyk (34) nám svou novou deskou přivezl do Česka kousek živelného New Yorku. Povídali jsme si s ním ale i o tom, proč ho inspiruje příroda a co všechno je pro něj umění.

TEXT: JANA UHLÍŘOVÁ

Proč jste se vydal nahrát desku právě do NY? Chtěl jsem se vymanit z komfortní zóny, navodit si pocit, kdy od vás nikdo nic nečeká. V New Yorku jste nula, což je skvělý. Navíc vás ohromí koncentrace talentovaných lidí. Chtěl jsem vyzkoušet něco nového a lákala mě spolupráce s jazzovým hudebníkem Ondřejem Pivcem.

Co bylo prvotním impulzem k takovému kroku?

Impulz přišel už dávno, ale možná jsem neměl odvalu. Navíc miluji Českou republiku a stále jsem chtěl tvořit tady. Potřeboval jsem vyřešit základ, abych se měl kam vrátit.

Zatím tedy budete pendlovat?

Zatím jsem v New Yorku natočil CD, což tam udělá každý druhý. Je to pro mě spíše radost a vzpruha než možnost se vychloubat. Jsem na sebe pyšný.

Měl jste čas užít si město i jinak než pracovně?

To víte, že ano. Je krásné, když NY postupně objevujete, ale jsem tam vždy jen na pár dní, takže potřebuji vycuc toho nejlepšího. Nikdy jsem třeba nebyl na Empire State Building. Vždycky začínám radši zespoda, než jít hned do výšek.

Navštívil jste také muzikály na Broadwayi?

Snažím se pokaždé vidět aspoň dvě představení. New York mě ale poprvé ovlivnil, když jsem navštívil Metropolitní muze-

um s výstavou návrháře Alexandra McQueena. Tehdy jsem pochopil, že i móda může být umění.

Jaké jiné umělecké dílo vás v poslední době ovlivnilo?

Nadchl mě dokument o landartovém umělci, který vytváří nádherné umění v přírodě. Vstává ve tři ráno, aby při rozezdění na polárním kruhu dělal symboly z rampouchů. Tvoří i z kamenů, ledu, obilí, listů. Sám bych chtěl do přírody instalovat umění, jež by s ní mohlo souznít, a dělat radost ostatním. Mám totiž pocit, že spoustu věcí děláme proti přírodě.

Takže vás inspiruje příroda? Měla jsem spíš pocit, že jste typický městský muž...

Celý život mě inspiruje příroda! Od mala jsem chodil na ryby a tam si utvářel názory. Jen jsem je neřikal. Příroda je naše matka, nic po nás nechce a jen dává. Ten stav, kdy nic nechce, je neuvěřitelný a je zenovým vrcholem harmonie. U lidí to tak není. Ti potřebují, aby se jim něco vrátilo, zatímco příroda jen je. Strom existuje a je krásný, ať prožíváte cokoliv. A když si to začnete uvědomovat, dojde vám, že je to víc než politika i malichernosti osobního života, které často souvisejí s egem.

Možná se povědomí mění, k přírodě se chováme lépe.

Ano, protože jsme na rozcestí. Podle mě je to způsobeno umělou inteligencí. Pořád se odpojujeme, a tak hledáme cesty k napojení. Stačí vypnout telefon a zjistíte, kolik máte

Inspiruje ho celý svět, ale nezapomíná na českou stopu. Deska DYK je toho jasným důkazem.

◀ Svou první autorskou desku chtěl Vojtěch Dyk pojmenovat Best of, ale nakonec se jmenuje DYK.

▼ Vypravil se do svého autorského nitra a světa bez hranic. Díky Ondřeji Pivcovi a kapele Kennedy Administration v NY vytvořil své nekompromisné autorské CD.

VOJTĚCH DYK

- Herec a hudebník představil vlastní projekt DYK, na kterém spolupracoval s jazzmanem O. Pivcem.
- Je ženatý, s herečkou Tatianou Dykovou (41) vychovávají tři syny: Aloise (6), Františka (14) a Cyrila (11).
- Na květen je naplánováno turné D.Y.K.TOUR, v roce 2020 se herec objeví i v historickém filmu Il Boemo o skladateli J. Myslivečkovi.

promokne, tak to není nic pro mě. Mám rád kvalitu nejen v módě a inspiraci hledám v sobě. Nebaví mě uniformita, takže se snažím, aby všechno, co dělám, mělo příběh.

O vás je známo, že rád překračujete hranice a nekladete si limity.

Protože zjistíte, že žádné nejsou, když se tomu poddáte. Například na začátku jsem se bál, že něco nevyzpívám, a proto jsem se obával zpívat vysoko. Pak jsem potkal skvělou učitelku zpěvu Pavlu Fendrychovou, která se nespecializuje na techniku, ale zastává celostní přístup. Každý zpívá z duše, ze srdce a z koulí, a když se toho chytnete, zjistíte, že nic nemá hranice. To bylo příjemné zjištění. Samozřejmě jsou fyzické hranice, ale zatímco dříve jsem se hroutil, že nevyzpívám víc, teď si říkám, že zazpívám něco jiného. Stejně záleží, co do toho dám.

Hrajete v divadle i ve filmech, zpíváte s big bandem i vlastní kapelou. Která práce vás baví nejvíce?

Baví mě vše jako celek. Těším na každou práci, odmala mám rád nové věci. Miloval jsem nové hračky i oblečení. Pořád to ve mně je. Jen jsem si tři roky nekoupil nic na sebe. Mám pocit, že se věci mám zbavovat nebo je nechat, ať zestárnou.

Máte rád živá vystoupení?

Nejdeálnější je, když na pódiu můžu být sám sebou. Člověk ovšem projde různými fázemi. Dříve v Nightworku jsem ze sebe vydal všechno a odpadl, měl jsem pocit, že člověk musí být nějaký na pódiu, a pak může být, jaký chce. Nejkrásnější ale je, když můžete být jak v životě, tak na pódiu sami sebou. Pak si ovšem začnete zvykat i na to, že řeknete, co si myslíte. Bez ohledu na to, zda jste v Národním nebo mezi kamarády, což se pořád učím. Je to momentální cesta, ale třeba zjistím, že je lepší být chvíli potlačenější, a tím pádem naoko pokornější, protože pak máte méně práce se z toho dostávat. Ale zatím jsem pro první variantu: být všude ideálně stejný. ♡

času. Snažím se ho používat jen k telefonování a psaní zpráv. Vývoj technologií je tak rychlý, že nejsme schopni jít s nimi ruku v ruce. Stačí si uvědomit, co vzniklo od 50. let a kam se lidstvo posunulo. Ale o tom psal už Karel Čapek.

Vaše nová deska vtáhne posluchače do určitého světa. Jaký chcete, aby byl?

Deska v každém probudí něco jiného. Mám rád věci, které pohladí nebo zasejí semínko zvědavosti. A k tomu má hudba sloužit.

V každé písni je kus hudebního nebo textového příběhu a na každém bude, co s ním rezonuje. Sám vyhledávám to, co roztančí a poté usebere, a takové se snažím dělat i desky.

Je nějaký song z desky váš nejoblíbenější?

Každá písnička by mohla být singlem, protože má takovou sílu. Navíc si někdy cestu k písni díky okolnostem najdu až třeba po půl roce. Mám oblíbené všechny.

Song Mr. Beat je o lidech, kteří pomáhají druhým, ale někdy to úplně nevyjde. Inspiroval vás okolní svět?

Původně byla inspirace humorná, protože naši synové kdysi pořád koukali na Mr. Beana. Sám ho zbožňuji, je neuvěřitelný. Takže prvotní inspirace byla člověk, který stále něco dělá a je spokojený s málem, zatímco za ním se všechno boří. Potom mi došlo, že takových lidí existuje spousta. Že se navenek tváříme, že je vše v pohodě, věci se nedomyšlejí. Od té doby se to snažím nedělat a věci opravdu dotahovat.

Refrén je chytlavý, jen jsem zvědavá, kdo ho dokáže vyzpívat.

Mám rád jódlování, jde o jódlovací rocknroll. Sice ho vyzpívám asi jen já a Jirka Korn, ale je to chytlavá písnička, kterou když ráno slyšíte, do večera ji nedostanete z hlavy. Nahrát Čechy, jak si ji notují, by byla zajímavá zvuková stopa republiky.

Jak jste si užíval natáčení videoklipu?

Bylo to rychlé, natáčení probíhalo dva dny, ale výsledek je profesionální a skvělý. Mísila se ve mně role zpěváka a zároveň jsem viděl finanční částky, které naskakují. Vše si totiž zatím platím sám. A čísla jsou svět, který nemusím. Pro mě je lepší vůně jehličí než jedničky a nuly.

Kdo je vám inspirací v módě?

Mám rád funkční oblečení. Pokud máte neuvěřitelný kabát od Givenchy proti dešti, ale po prvních dvou minutách